

Kerkwijding Abdijkerk Mamelis 4 mei 2018 50 jaar jubileum

Mei 1968. Tijd van de Parijse en daarna wereldwijde studentenrevoluties. Tradities overboord gezet. Vaticaans Concilie wat ruimer geïnterpreteerd dan bedoeld.. In juli van dat jaar kwam *Humanae vitae*, dat profetisch document. We zijn nu 50 jaar verder... Het zijn geen gemakkelijke jaren voor onze Kerk geweest. Het waren geen rustige jaren voor uw abdij. Maar in deze Kerk mogen we deze halve eeuw sub specie eternitate bezien... Wij mogen op nieuw onze blikken omhoog richten. Mooi dat we in deze Kerk alleen maar de lucht zien. We zijn als het ware in een soort ballon, ja ark aan het zweven. We vergeten de wereld en worden opgetild. De geschiedenis, de aarde, ons leven hangt aan een zijden draadje... van de genade...

In de lezingen van vandaag worden we opgeroepen onze hoofden en ogen omhoog te heffen. Naar de Berg van de Heer, waar zijn tempel staat, Waar we Hem ontmoeten... Waar Hij aanbeden wordt en verheerlijkt en van waaruit stromen van levend water over de wereld gaan. We mogen op deze plaats visioenen zien, hemelse voorbeelden van heilig leven en van concrete werken, die we op aarde mogen verwezenlijken. We zien "Het Nieuw Jerusalem van omhoog." De kerkvaders, vaak beïnvloed door Plato, zagen de vormen hier op aarde als afspiegeling van hemelse voorbeelden, van Ideeën in God. Niet alleen van gebouwen, maar ook van muziek en andere kunsten. De schoonheid leidt daarom naar God. Moest Mozes niet de ark, en Salomon niet de tempel bouwen vanuit hemelse voorbeelden...? (Cat. 756)

Het bouwen van een sacrale ruimte, een kerk, was, 50 jaar geleden, ook niet meer vanzelfsprekend volgens die hemelse principes... titels van recente boeken die de bouwgeschiedenis van kerken beschrijven zijn: Moyra Doorly, *NO place for God. The Denial of the Transcendent in Modern Church Architecture...* en Michael Rose, *Ugly as sin. Why they Changed our Churches from Sacred Places to Meeting Spaces. And how we can Change them back again...* spreken boekdelen... Dom van der Laan wilde graag het hemels origineel op aarde verwezenlijken. Hij zag dat ideaal reeds verwezenlijkt in de natuur. Maar deze natuur mocht cultuur worden. Hij zocht naar de ware aard, de diepste natuur, de beste expressie van de woning van de mens. Wat is een woning? Wat is binnen en buiten? Hij zocht de diepste fundamenten van de aardse woning, die recht doet aan wat een woning is, die bescherming biedt en een eigen plaats in de oneindige natuur. Vandaar wilde hij nog een stap verder gaan, en wilde hij het huis van God, de woontent van de Allerhoogste op aarde bouwen. Stenen en materialen transformeren tot een plaats voor de liturgie, en tot Góds heilige woning op aarde, tot de zaal van bijeenkomst van de heiligen, van de afbeelding van en deelname aan de hemelse liturgie. Wat is de beste uitdrukking van het heilige? Alleen het beste is goed genoeg voor Woning van God, zoals de H. Maagd Maria, de onbevleete dat was... Zoals zij aan de Heer was toegewijd, zo werd dit gebouw 50 jaar geleden aan de Heer toegewijd...

In deze tempel kan ons hele leven worden opgenomen, opgetild, gesublimeerd (regel 31 inzake het vaatwerk), aan God toegewijd, ja geconsacreerd... Aan God toegewijd... d.w.z. niet meer in gebruik voor profane activiteiten, tenzij die werkzaamheden, zoals de dode vliegen stofzuigen, en verwarming aanleggen, in dienst staan van de eredienst, die uitmondt in het ware offer, het heilige offer, het volmaakte offer, het vlekkeloze offer (Can. 1), waarin Christus zichzelf als mens geeft, om ons te vergoddelijken... Deze plaats is heilig. Hier zingt men Heilig, heilig, heilig. Hier wonen ook de heilige bewoners van de hemel. De vele relieken brengen hun geïncarneerde werkelijkheid telkens heel dichtbij. Hun vlees en beenderen streven naar de opstanding, zoals wij, gelovigen omhoog streven...

Het was Dom van der Laan diepste wens dat gelovigen, maar ook collega architecten door zijn architectuur, zijn kerken, de bouwwerken Gods, God zouden vinden. Dat we zelf levende stenen zouden worden... Zelf woonplaatsen van God in de Geest. "Weet gij niet dat gij een tempel zijt van de H. Geest?" Zoals de zuilen hier, zo staan de monniken rond het altaar, samen met de gelovigen.

Beneden 3 bogen en 8 bogen, zoals in de St. Servaas, een paaskerk, de 8^e boog de 8^e dag verbeeldend. Boven 38 vensters en dus pilaren. Beneden: samen, elkaars handen op elkaars schouders, en tegelijk op gepaste afstand, om uit te drukken dat wel uiteindelijk allemaal alleen voor God staan... Maar samen dragen we de Kerk. We zetten er onze schouders onder. De pilaren rond de vensters zijn als het ware de geheven handen, die zich dag en nacht ten hemel strekken. De vensters zelf zijn boven, als ogen die naar de hemel kijken, maar hem ook binnenlaten. Als je hier binnen het licht schijnt, schijnt het naar buiten...

Dit is een heilige plaats, waar de ladder van de hemel tot op de aarde rijkt, en de aardse stenen Gods lof zingen...

Jezus wil hier graag op bezoek komen. Kom vlug naar beneden... Vandaag moet ik in uw huis te gast zijn... Komen we uit de boom. Verstoppen we ons niet zoals Adam en Eva, in het struikgewas, omdat we niet waardig zijn om hier te staan, in onze schaamte en ellende... in onze zwakheid en zondigheid. God wil vandaag bij ons te gast zijn... Zijn vader heeft ons uit zijn paradijs gegooid. We waren geen gasten meer, laat staan huisgenoten. Hij is naar buiten getreden, op zoek gegaan. Nu wil Hij ónze gast zijn... Hij vernedert zich om hier in onze magere afspiegelingen van de hemelse woningen te gast te zijn... Ons hart is de woning waar Hij verblijf wil nemen.

Mede namens de administrator en zovele gelovigen die hier de afgelopen jaren zoveel geestelijk voedsen hebben genoten, wil ik u vader Abt en u, dierbare monniken, van harte danken voor uw niet aflatende zorg voor deze Kerk... Mgr. Moors zei 50 jaar geleden. in zijn preek:

“Het defaitisme waarmee over de toekomst van de kloosters gesproken en geschreven wordt, zal zeker een verlamdende invloed kunnen hebben. Ik zou u dit willen zeggen: JUIST IN EEN TIJD ALS DEZE heeft uw aanwezigheid hier de grootst mogelijke betekenis. Meer dan ooit zijn er mensen nodig die de hiërarchie der waarden voor ons levend houden. Getuigen, die tegenover het eindeloze teveel aan woorden bij de mensen de innerlijke omgang met God stellen; die tegenover het lawaai de stilte, tegenover de weelde en het comfort de soberheid durven plaatsen. Voor velen is uw leven zinloos, een vers pillen van talenten, tenzij u voortleeft in belangrijke publicaties of werken van uw hand. Die kunnen belangrijk zijn, maar toch is dat het niet wat uw leven zinvol maakt. Die zin ligt in uw volkomen op God gericht staan, op uw volkomen beschikbaarheid voor Hem om volgens zijn wil mede de wereld tot haar uiteindelijke voltooiing te brengen... Vernieuwing in de Kerk is de geest van Christus levend maken in deze tijd. Vernieuwing in de kloosters vraagt dat de kloosterlingen bezielde door de geest van hun stichter ... U zult nooit méér vruchtbaar kunnen werken dan Benedictus het deed in zijn tijd. Deze wijze en voorzichtige mens begreep de nood van zijn tijd; u moet de nood van deze tijd verstaan, in deze nood uw medemensen bijstaan. Dat doet u als zij hier bij u de rust kunnen vinden in het jachtige leven; als zij hier de leuzen kunnen achterlaten en van u het inhoudsvolle woord mogen meenemen. In dit hoekje van Limburg kan men zich op deze berg in letterlijke zin oriënteren. Als de toeristen hem ontdekken, weten zij weer waar zij zelf staan en in welke richting zij verder moeten gaan....”

Met name ook door uw zorgvuldige omgaan met de Latijnse liturgie hebt u niet alleen voor Limburg, maar voor heel Nederland een schat bewaard, die aan de toekomstige generaties zal kunnen worden doorgegeven. De gezongen gregoriaanse traditie heeft niet slechts afsplitsingen voorkomen, maar ook vele harten diep geraakt en geïnspireerd. En in Nederland, hebt u wezenlijk bijgedragen aan het feit dat, meer dan in één ander land in de wereld, men nog de gregoriaanse muziek in de parochie-liturgie gebruikt. Moge ze hier in deze heilige ruimte verder klinken...

Moge Jezus, die nu op bezoek komt, door ons zo ontvangen worden, dat Hij geëerd en aanbeden wordt. Dat ons leven erdoor getransformeerd wordt. Moge deze Kerk een plaats van heil zijn voor allen die hier komen. Moge men de Heilige Gods hier intens ervaren... Amen.